

REINFORCEMENT METHOD TO SOLVE DOMESTIC VIOLENCE PROBLEMS ACCORDING TO DOMESTIC VIOLENCE ACT 2007

NIRUMON RATTANARAT 4837081 SHCJ/D

Ph.D. (CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: TUNYATORN INSORN, Ph.D., RONNACHAI KONGSAKON, M.D., NARONG JAIHARN, LL.M.

ABSTRACT

The study on encouragement to apply problem solution approaches for family violence according to the Domestic Violence Victim Protection Act B.E. 2550 has 3 objectives, which are 1. to study the application of the Domestic Violence Victim Protection Act B.E. 2550; 2. to compare the problem solution approaches for family violence with other countries, which are England, USA, and Australia; and 3. to study on the encouragement to apply the problem solution approaches for family violence under the Domestic Violence Victim Protection Act B.E. 2550, by research studied on documents, especially the Domestic Violence Victim Protection Act B.E. 2550 together with experts' opinions from focus group meetings.

The studied result indicates problems in the application of the Domestic Violence Victim Protection Act B.E. 2550, which are first, inform of the violence to officers; second, entering into a protection process of family violence victims according to Section 10 and 11 of the Domestic Violence Victim Protection Act B.E. 2550; third, requests for secure protection under the law for Establishment of and Procedure for Juvenile and Family Court; forth, the offices' understanding in preparing a case file for prosecution within 48 hours; fifth, appointments of the officers; sixth, announcement of order to provide temporary protection measures or suffer released approaches; seventh, qualifications and roles of the conciliator who has a duty to give advices or assist in conciliation to compromise between the parties; last, operation of Operation Center for Domestic Violence Protection.

Based on the study from the experts' opinions in the meeting of encouragement to apply problem solution approaches appropriate in Thailand, the researcher found the following: first, complaints to police should not be a condition of entering into the protection process of family violence victims according to Section 10 and 11; second, it should have safety plans before and after occurrences of family violence; third, in a case where the victims did not complain to the police, the victims should still have the right to request for secure protection from the Juvenile and Family Court; forth, the officers appointed by the Domestic Violence Victim Protection Act B.E. 2550 must have the skills and expertise to resolve the family violation and should be under a specific unit of the Operation Center for Domestic Violence Protection; fifth, the conciliator should have expertise, and pass particular training; sixth, community has the role to protect and remedy the victims in 3 dimensions which are a reporter, a consolidator, and a monitor of violence person's behavior under particular terms and conditions; finally, the Operation Center for Domestic Violence Protection has to follow up the officer or the Juvenile and Family Court on compliance with orders, measures or approaches to release the victims' suffer under Section 10 and 11 together with network creation of multi-disciplinary team for efficient work.

Based on fact findings from the study, the researcher suggested the following: 1. to grant the officers authority to order the measure or approaches to temporary release suffer without complaint process; 2. to allow Once Stop Crisis Center (OSCC), Non-governmental Organization (NGO), and local administration can act as the Operation Center for Domestic Violence Protection; 3. to provide safe and appropriate shelters; 4. to appoint sub-committees of family violence protection in province level; 5. to have a particular unit to efficiently manage information of family violence.

KEY WORDS: DOMESTIC VIOLENCE / VICTIM PROTECTION

194 pages

การเสริมใช้แนวทางในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

REINFORCEMENT METHOD TO SOLVE DOMESTIC VIOLENCE PROBLEMS ACCORDING TO DOMESTIC VIOLENCE ACT 2007

นิพนธ์ รัตนะรัต 4837081 SHCJ/D

ปร.ค. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ธีัญญธร อินสร, Ph.D., รณ คงสกันธ์, M.D., ณรงค์ ใจหาญ, LL.M.

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง การเสริมใช้แนวทางในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 3 ข้อ ได้แก่ 1. ศึกษาถึงการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 2. เปรียบเทียบแนวทางในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวกับต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศออสเตรเลีย และ 3. ศึกษาการเสริมใช้แนวทางในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 โดยการศึกษาวิจัยเอกสารโดยเฉพาะพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยการประชุมกลุ่มอภิปราย (Focus Group)

ผลการศึกษาพบปัญหาการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประการแรก การแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ประการที่สองการเข้าสู่กระบวนการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 10 และมาตรา 11 ประการที่สามการร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว ประการที่สี่ความเข้าใจของพนักงานสอบสวนในการสุ่มสำนวนสั่งฟ้องผู้ต้องหาภายใน 48 ชั่วโมง ประการที่ห้าการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ประการที่หกการออกคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ประการที่เจ็ดคุณสมบัติและบทบาทของผู้ประนีประนอมซึ่งทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ยอมความกัน ประการสุดท้ายการปฏิบัติงานของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการประชุมกลุ่มต่อการเสริมใช้แนวทางในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่เหมาะสมกับประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อค้นพบดังนี้ ประการแรกไม่ควรนำการร้องทุกข์มาเป็นเงื่อนไขในการเข้าสู่กระบวนการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 10 และมาตรา 11 ประการที่สองต้องมีกระบวนการวางแผนเพื่อความปลอดภัยก่อนเกิดการกระทำความรุนแรงในครอบครัว และกระบวนการวางแผนเพื่อความปลอดภัยภายหลังการเกิดการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ประการที่สามในกรณีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมิได้ร้องทุกข์ เช่นนี้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงก็ยังคงมีสิทธิร้องขอให้ศาลเยาวชนและครอบครัวคุ้มครองสวัสดิภาพได้ ประการที่สี่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จะต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีทักษะและความชำนาญในการแก้ไขสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวและควรสังกัดอยู่ในหน่วยงานเฉพาะด้านภายในศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ประการที่ห้าผู้ประนีประนอมควรมีทักษะความชำนาญและได้รับการฝึกอบรมในเรื่องดังกล่าวมาโดยเฉพาะเป็นอย่างดี ประการที่หกชุมชนมีบทบาทในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวซึ่งเป็นผู้ก่อเหตุใน 3 มิติ ได้แก่ เป็นผู้แจ้งเหตุ เป็นผู้ประนีประนอม และเป็นผู้ติดตามเฝ้าดูพฤติกรรมของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวภายใต้กรอบเงื่อนไขที่กำหนด ประการสุดท้ายศูนย์ปฏิบัติการมีหน้าที่ติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งมาตรการหรือวิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาลเยาวชนและครอบครัวตามมาตรา 10 และมาตรา 11 ประกอบกับต้องสร้างเครือข่ายในการทำงานของทิวสหวิชาชีพให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อค้นพบจากการศึกษาผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้คือ 1. ควรให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์เป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการร้องทุกข์ 2. ควรมีการกำหนดให้ศูนย์พึ่งได้ (OSCC) องค์การเอกชน (NGO) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถทำหน้าที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวได้ 3. ควรจัดให้มีที่พักที่เหมาะสมและปลอดภัย (Shelter) 4. ควรมีการตั้งคณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในระดับจังหวัด 5. ควรมีหน่วยงานเฉพาะเพื่อดำเนินการจัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงในครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ